Tarnopol, dnia 1 listopada 1930.

TARNOPOLSKI

Dziennik Wojewódzki

Nr. 16.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

DZIAŁ URZĘDOWY.

318

Rozporządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 18 października 1930 r. L. AD. 5533/30 w sprawie wysokości wartości świadczeń i należytości egzekwowanych przez organa gminne w trybie administracyjnym.

Na zasadzie art 108. pkt. 1. a i art. 110, pkt. 1. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działalnosci władz administracji ogólnej (Dz. U. Rz. P. Nr. 11, poz. 86), oraz art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. Rz. P. Nr. 36. poz. 342.), zarządzam co następuje:

§ 1.

Jako najwyższą sumę. do wysokości której mogą władze państwowe lub komunalne na podstawie tytułu egzekucyjnego, zaopatrzonego rygorem wykonalności, zwracać się bezpośrednio do władz gminnych z żądaniem przeprowadzenia egzekucji oznaczam:

a) Dla miasta Tarnopola kwotę 5.000 zł. słownie pięć tysięcy złotych.

b) Dla miast podlegajacych ustawie gminnej z dnia 13 marca 1889 r. (Dz. U. R. Kr. Nr. 24), a to: Brodów, Brzeżan, Trembowli i Złoczowa kwotę 2.000 zł. słownie dwa tysiące złotych.

c) Dla miast podlegających ustawie gminnej z dnia 3 lipca 1896 r., a to: Baryża. Borszczowa, Buczacza, Budzanowa, Buska, Czortkowa, Glinian, Grzymałowa, Husiatyna, Jagielnicy, Jazłowca, Kamionki strumiłowej, Kopyczyniec, Kozowej, Łopatyna, Mikuliniec, Monasterzysk, Oleska, Podhajec, Podwołoczysk, Pomorzan, Przemyślan, Radziechowa, Sassowa, Skałatu, Zaleszczyk, Załoziec, Zbaraża i Zborowa kwotę 1.000 zł. słownie tysiąc złotych.

d) Dla gmin wiejskich podlegających ustawie z dnia 12 sierpnia 1866 r. (Dz. U. R. Kr. Nr. 9) kwotę 250 zł, słownie dwieście pięćdziesiąt złotych.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim i równocześnie z tym dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie dotyczące powyższej sprawy z dnia 21 czerwca 1928 r., L: A.D. 7358.

Wojewoda: **Moszyński.**

319

L: Pr. 3811/30.

Exequatur.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej udzielił exequatur Panu Jose Gonzales Rul'owi jako Konsulowi Stanów Zjednoczonych Meksyku na obszar Rzeczypospolitej Polskiej z siedzibą w Warszawie, zalecając zarazem władzom państwowym użyczania wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków, gdzieby tego zaszła potrzeba.

320

Pismo okólne

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 29 września 1930 r., L. ZP. 1902/30 do Panów Starostów powiatowych Województwa Tarnopolskiego w sprawie wywożenia nieczystości w gminach miejskich.

Ponieważ swtierdzono, że Starostwa przyjmują zgłoszenia na przedsiębiorstwa wywożenia nieczystości w gminach miejskich bez stwierdzenia fachowego, czy dane przedsiębiorstwo zaopatrzone jest w przepisane urządzenia, zarządzam na podstawie art. 3. Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 marca 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód ściekowych (Dz. U. Nr. 32, poz. 311) oraz na podstawie Rozporządzenia N. N. K. do walki z epidemjami z dnia 10 VI. 1921 w sprawie utrzymania porządku w gminach miejskich (Dz. U. Nr. 55, poz. 346):

1) Czyszczenie dołów kloacznych i wywożenie zawartości tychże odbywać się powinno w miastach powiatowych t. zw. „Talardami“, zaopatrzonymi w pompy pneumatyczne, w innych zaś gminach miejskich za pomocą beczek szczelnych i odpowiednich czerpaków, tak by czyszczenie dołów kloacznych nie powodowało zanieczyszczenia otoczenia oraz powietrza.

2) Zawartość dołów kloacznych może być wywożoną tylko porą nocną (w lecie od godziny 23 do 4-tej, w zimie od godziny 22·30 m. do godziny 5-tej) na tereny, wyznaczone przez zarządy gmin, dostatecznie oddalone od zabudowań mieszkalnych, gościńców publicznych a także źródeł i studni. Dokładne wskazówki, wyjaśniające w jaki sposób, przez kogo i gdzie zawartość dołów kloacznych ma być wywożona, winny być zamieszczone w przewidzianych regulaminach sanitarno-porządkowych gmin miejskich.

Wszelkie zgłoszenia na przedsiębiorstwa wywożenia nieczystości przyjmować będą Starostwa po stwierdzeniu przez organa fachowe, że dane przedsiębiorstwa zaopatrzone są w odpowiednie urządzenia; wszelkie już istniejące przedsiębiorstwa, nie mające odpowiednich urządzeń, winny się w takowe zaopatrzyć lub być zlikwidowane do dnia 31 grudnia 1930 r.

Wojewoda: **Moszyński.**

321

Pismo okólne

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 2 października 1930, L. AD. 5522/30 do Panów Starostów powiatowych Województwa Tarnopolskiego w sprawie wycofania biletów skarbowych 5 zł.

W związku z wycofaniem z obiegu pięciozłotowych biletów skarbowych (rozp. Min. Skarbu z dnia 5 lutego 1929 r., Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 101 i rozp. Min. Skarbu z dnia 10 marca 1930 r., Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 168) pojawili się na prowincji niesumienni agenci, grasujący zwłaszcza po wsiach, którzy rozsiewają wśród ludności kłamliwe wieści, jakoby te bilety stały się bezwartościowe i wyłudzają je po cenie 4 zł. 50 gr. — i taniej za sztukę.

Wobec tego — na skutek zarządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 13 IX 1930, Nr. AP. 3291/1 polecam Panom Starostom celem ochrony ludności przed niesumiennością tych spekulantów wydać w stosowny sposób pouczenie, że

a) bilety skarbowe z datą 1 maja 1925 r. straciły moc obiegową z dniem 30 czerwca 1929 r., jednak do dnia 30 czerwca 1931 r. włącznie przyjmowane będą jeszcze jako środek płatniczy wzgl. do wymiany przez Centralną Kasę Państwową, Kasy Skarbowe i wszystkie oddziały Banku Polskiego;

b) bilety skarbowe z datą 25 października 1926 r. straciły moc obiegową z dniem 30 czerwca b. r., jednak do dnia 30 czerwca 1932 r. włącznie przyjmowane będą jeszcze jako środek płatniczy wzgl. do wymiany przez powyżej wymienione instytucje.

Za Wojewodę: **Dr. Laniewski,**
Naczelnik Wydziału.

322

Ogłoszenie

o nadaniu Medalu Za Ratowanie Ginących.
(L. Pr. 3534/30).

P. Minister Spraw Wewnętrznych zarządzeniem z dnia 10 września 1930 r., Nr. OP. 15465/1 nadał na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 37, poz. 351) p. **Stanisławowi Lachowiczowi,** posterunkowemu Policji Państwowej w Sinkowie w powiecie zaleszczyckim

Medal Za Ratowanie Ginących

za wyratowanie tonącego w czerwcu 1922 r.

323

Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 27 października 1930 r. L. 39/Wyb./30 w sprawie djet i kosztów podróży członków Komisyj Wyborczych.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych na podstawie artykułu 28 ordynacji wyborczej do Sejmu, zawartej w ustawie z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 66, poz. 590) zarządził w porozumieniu z Ministrem Skarbu co następuje:

1) Członkowie okręgowych Komisyj Wyborczych, przewodniczący oraz członkowie obwodowych komisyj wyborczych, o ile wskutek udziału w pracach wyborczych ponieśliby dotkliwy uszczerbek w swym zarobku dziennym, otrzymują na odpowiednio uzasadnione żądanie pełne djety dzienne, za dnie rzeczywistej pracy, o ile zaś mieszkają poza miejscem swego urzędowania

— również zwrot kosztów podróży według norm, ustalonych dla funkcjonarjuszów państwowych przy podróżach służbowych.

Wymienione wyżej osoby z wyjątkiem osób wyszczególnionych w p. 2 niniejszego ogłoszenia, otrzymują djety i zwrot kosztów podróży w następującej wysokości:

a) Członkowie okręgowych komisji wyborczych według VII (siódmego) stopnia służbowego,

b) przewodniczący i członkowie obwodowych komisyj wyborczych według VIII (ósmego) stopnia służbowego.

Zastępcom przysługują djety i zwrot kosztów podróży według powyższych norm, gdy wchodzą w skład komisyj w razie nieobecności członków lub przewodniczących, których zastępują.

2) Funkcjonarjusze państwowi, sędziowie, prokuratorzy i wojskowi pełniący funkcje przewodniczących i członków Komisyj wyborczych, w razie wyjazdów związanych z pełnieniem tych funkcyj, otrzymują djety i zwrot kosztów podróży według zasad, ustalonych w obowiązujących przepisach o należnościach za podróże służbowe; osoby te otrzymywać zatem będą djety w wysokości zależnej od stopnia służbowego, względnie grupy (dla sędziów i prokuratorów) danego funkcjonarjusza — przewodniczącego lub członka komisji.

3) Osoby, pełniące funkcje komisarzy wyborczych, otrzymują djety i zwrot kosztów podróży na analogicznych warunkach (p. p. 1 i 2) jak członkowie komisyj wyborczych, przytem komisarze wyborczy, będący funkcjonarjuszami państwowymi, sędziami, prokuratorami i wojskowymi otrzymują te należności w wysokości według posiadanego stopnia służbowego względnie grupy, pozostali zaś według VI stopnia służbowego.

4) Każdy rachunek djet i kosztów podróży ma zawierać stwierdzenie, że w danym wypadku zachodzą warunki, przewidziane w p. 1 wzgl. 2 niniejszego ogłoszenia, konieczność odbycia podróży oraz należyte użycie środków komunikacyjnych. Stwierdzenie to winno być dokonane — o ile chodzi o należności:

a) przewodniczących Okręgowych Komisyj wyborczych i komisarzy wyborczych występujących w charakterze organów G. K. W. (Art. 16 ust. 2 ordyn. wyb. w./g. ustawy z dnia 21 IX 1922 Dz. U. 81 poz. 723) przez Generalnego Komisarza Wyborczego;

b) członków okręgowej komisji wyborczej i przewodniczących obwodowych komisyj wyborczych przez przewodniczącego okręgowej komisji wyborczej;

c) członków obwodowej komisji wyborczej przez przewodniczącego obwodowej komisji wyborczej.

5) Djety i koszty podróży przyznaje i wypłaca wymienionym w niniejszem ogłoszeniu osobom Wojeda, na którego terenie komisja wyborcza urzęduje, a w m. st. Warszawie Komisarz Rządu, z wyjątkiem należności przysługujących na zasadzie p. 1 niniejszego ogłoszenia członkom komisyj obwodowych, wybranym przez rady gminne, które to należności przyznają i wypłacają (art. 100 ordynacji wyborczej) zarządy odnośnych gmin względnie magistraty: w wypadku, gdyby zarząd gminy nie uczynił zadość temu obowiązkowi, służy interesowanym stronom prawo zwrócenia się do bezpośredniej władzy nadzorczej, która wyda odpowiednie zarządzenia na zasadzie przysługujących jej uprawnień nadzorczych.

Należytości wypłacane będą przez Urząd Wojewódzki w Tarnopolu z kredytu na koszty wyborów do Sejmu i Senatu.

Wojewoda: **Moszyński.**

324

Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 3 października 1930 r., L. Sm. 1085/30/3 o zatwierdzeniu zniany statutu Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu kamioneckiego.

Powiatowy związek komunalny w Kamionce strumiłowej jako związek poręczający Komunalną Kasę Oszczędności powiatu kamioneckiego w Kamionce strumiłowej uchwalił na posiedzeniu dnia 18 lipca 1930 r. zmianę dotychczasowego brzmienia § 7 statutu Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu kamioneckiego w Kamionce strumiłowej na brzmienie następujące: „Zarząd Kasy stanowi kolegjum złożone z trzech członków, powołanych przez Radę Kasy większością głosów na okres trzech lat. Naczelnika Zarządu wybiera Rada Kasy równocześnie z powołaniem innych członków Zarządu na ten sam okres czasu jak innych członków Zarządu. Naczelnik Zarządu jest przewodniczącym Zarządu Kasy. Równocześnie z wyborem Naczelnika Zarządu następuje w ten sam sposób wyznaczenie jego zastępcy. Naczelnikiem lub jego zastępcą względnie członkiem Zarządu może być płatny Kierownik biur lub Dyrektor Kasy“, a zmianę tę zatwierdziłem przy współudziale Wydziału Wojewódzkiego na zasadzie art. 10 i 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. „o komunalnych kasach oszczędności“ (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339) i na podstawie § 59 punkt c) wykonawczego rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych i Min. Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 424).

Wojewoda: w z. **Dziewałtowski-Gintowt**
Wicewojewoda.

325

Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 11 października 1930 r., L. PO 3852/30, dotyczące przestrogi przed osobami wyłudzającemi wsparcia.

Według doniesień kompetentnych władz niżej wymienione osoby czują wstręt do pracy, włóczą się z miejsca na miejsce i wyłudzają pod rozmaitymi pozorami (n. p. na pokrycie kosztów podróży powrotnej do miejsca stałego zamieszkania i t. p.) wsparcia na rachunek gmin przynależności względnie zamieszkania:

1. Czmil Michał, lat 56 rel. gr. kat., syn Jana i Parańki, kilkakrotnie karany (m. in. za podpalenie), z Sądowej Wiszni pow. Mościska,

2. Hopka Katarzyna, lat 23 rel. gr. kat. ur. w Podjarkowie pow. Bóbrka, córka Michała i Marji,

3. Jan Misztalski z zawodu leśnik, przynależny do gm. w Sieniawie, pow. Jarosław,

4. Cierpiał Jan, syn Piotra i Anny, ur. 1871 r. w Gliniku charzewskim pow. Strzyżów,

5. Korab Barbara, lat 34 przynależna do gm. Lutcza pow. Strzyżów,

6. Zofja Antoniszyn, lat 28 nieślubna córka Katarzyny, przynal. do gm. Hryniów pow. Bóbrka,

7. Busz Wojciech, syn Kazimiera i Anny ur. w Filadelfji-Stany Zjednocz. w r. 1906., przynależny do gm. Boguchwała pow. Rzeszów,

8. Kobaka Paweł, żonaty syn Franciszka i Magdaleny, ur. 1891 r. w Straszydlu, pow. Rzeszów.

9. Durko Teodor, o kryminalnej przeszłości, mieszkaniec gm. Dziewieniskiej, pow. Oszmiańskiego,

10. Ludynia Emilja, lat 34. córka Konrada i Michaliny, zam. w gminie Dobromierz, pow. Włoszczowa, wojew. Kieleckie,

11. Gromniak Edward ur. 1901 r. syn Jana i Franciszki, przynależny do Magistratu m. Kielc, wojew. Kielce,

12. Brylewski Jan, syn Antoniego i Katarzyny ur. 17 czerwca 1907 r. mieszk. wsi Józefów, gm. Skotniki, pow Konecki, wojew. Kieleckie,

13. Goldfred Aron, syn Mendla i Niski, ur. 1888 r. zamieszkały w Zarkach pow. Zawiercie, wojew. Kieleckie,

14. Supernat Józef, syn Antoniego i Zofji, ur. 1913 r. mieszkaniec wsi Błoto gm. Góry Mokre pow. Konecki, wojew. Kieleckie,

15. Płachta Jan, syn Kaspra i Agaty, ur. 11 stycznia 1902 w Świetlikowej Woli, gm. Policzna, pow. Kozienicki, wojew. Kieleckie,

16. Zięba Bolesław, ur. 17 października 1905 r., syn Andrzeja i Zofji przynależny do Magistratu m. Sosnowca, wojew. Kieleckie,

17. Świątek Edward, ur. 1909 r. syn Wojciecha i Barbary, przynależny do Magistratu m. Sosnowca, wojew. Kieleckie,

18. Sierka Władysław Adam, syn Andrzeja i Jadwigi z Urbańskich ur. 1892 w Czeladzi a zapisany w księgach stałej ludności wsi Błędów, gm. Łosień, włóczy się po wojew. Białostockiem i Wołyńskiem, wojew. Kieleckie,

19. Szumik Stanisław, przynależny do Magistratu m. Radomia, wojew. Kieleckie,

20. Wójcik Agnieszka, żona Ignacego, zam. w Siedlcach, gm. Potok-Złoty, pow. Częstochowski, wojew. Kieleckie,

21. Pawlikowski Jan, lat 32, syn Antoniego i Marjanny przynależny do Magistratu m. Kielc, wojew. Kieleckie, 22. Fajchman Franciszek, 23. Neuman Herszek, 24. Lenczer Icek, 25 Kusiński Henryk Władysław. 26. Szląk Kazimierz, 27. Stańczyk Wacław, 28. Leżuch Stefan, 29. Czekalski Józef, 30. Barczyk Stefan, 31. Bodziach Jan, 32. Kapuściński Franciszek, 33. Królik Franciszek, 34. Kwiciński Leon, 35. Kowalik Stanisław, 36. Skupiński Michał, 37. Karzat Antoni, 38. Kurek Ludwik, 39. Ślusarczyk Piotr, 40. Kielban-Kołtynko Jan, 41. Orman Marcin, 42 Pluta Ferdynand, 43. Szczygieł Jan, 44. Kapuściński Franciszek Aleksy, wszyscy przyn. do Zawiercia wojew. Kieleckie,

45. Bukowska Helena, zamieszkała w Sadkach, pow. Wyrzysk, wojew. Poznańskie.

Ewentualnie udzielone wymienionym osobom wsparcia nie będą przez interesowane gminy zwracane.

326

Ogłoszenia

Wojewody Tarnopolskiego o rozwiązaniu stowarzyszeń.

1) Z dnia 16 X 1930, L. B. 4230/30.

Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 21 lipca 1930 r. L. B. 4230, zostało rozwiązane Stowarzyszenie pożarno-gimnastyczne „Sokił" w Hołhoczach powiat Podhajce.

2) Z dnia 16 X 1930, L. B. 5096/30.

Towarzystwo pożarno-gimnastyczne „Sokił" w Telaczem zgodnie z powziętą uchwałą Walnego zgromadzenia z dnia 5/X 1930 zostało rozwiązane na zasadzie § 26 ustawy z 15/XI 1867, Dz. U. P. Nr. 134.

3) Z dnia 22 X 1930, L. B. 5211/30.

Na walnem zgromadzeniu dnia 6 października 1930 Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Sokił" w Hnilczu powiat Podhajce uchwaliło stowarzyszenie to rozwiązać.

327

Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z 15 października 1930 r., L. AD. 824/30 o unieważnieniu poświadczenia obywatelstwa.

Decyzją z dnia 17 kwietnia 1930 r., L. AD. 824/1 unieważniono poświadczenie obywatelstwa, wystawione przez Starostwo powiatowe w Brodach dnia 1 czerwca 1929 r., L. XIII—27/29 dla Piotra Romanycza, urodzonego 23 maja 1870 r. w Naskwaszy powiat Brody, syna Mikołaja Romanycza i Teodozji ur. Mikitnik.

328

Ogłoszenie

o unieważnieniu pieczęci urzędowych.

1) W czasie pożaru w Koszlakach dnia 20 września 1930 r. zgubił naczelnik gminy okrągłą kauczukową

pieczęć urzędową z napisem „Zwierzchność gminna w Koszlakach powiat Zbaraż“.

Pieczęć ta została unieważniona.

2) Wójt gminy Oporów powiat kutnowski zgubił podczas objazdu służbowego w dniu 23 maja 1930 r. pieczęć urzędową. Zagubiona pieczęć była kauczukowa, okrągła, średnicy 37 mm z napisem w górnej części „Urząd Gminy Oporów“ i w dolnej „Star. Kutnowskie“. Między wyrazami „Star.“ a „Urząd“ i „Oporów“ a „Kutnowski“ znajdują się dwie gwiazdki sześcioramienne. W środku koła znajduje się godło państwowe. Odległość między krańcowymi punktami ogona i korony wynosi 22 mm, rozpiętość skrzydeł 19·5 mm.

Powyżej opisana pieczęć została unieważniona.

329

Ogłoszenie

o wydaleniu cudzoziemców z granic Rzeczypospolitej.
(L. B. 4541, 4813, 4814, 4942, 5100).

Wydaleni zostali:

1. Waldemar Frejman, urodz. w 1903 r., syn Pawła i Rozalji, ewangel., zamieszk. w Wilnie, z żoną Barbarą urodz. w 1903 r. — do Z. S. R. R. (decyzja Starosty grodzkiego w Wilnie z 20 V 1930, L. 6333/N.);

2. Józef Facciato, obyw. włoski, urodz. w 1892 r. w Haliczu, zamieszkały w Turce n/Str., z rodziną (decyzja Wojewody Stanisławowskiego z 20 IX 1930, Nr. B. P. 1708/Fa);

3. Wilhelm Facciato, obyw. włoski, urodz. w 1900 r. w Kałuszu, zamieszkały w Turce n/Str., z rodziną (decyzja Wojewody Stanisławowskiego z 20 IX 1930, Nr. B. P. 1708/Fa);

4. Dmytr Greif r. Strożuk, obyw. rumuński, urodz. 13 X 1908 w Czerniowcach (decyzja Wojewody Stanisławowskiego z 20 IX 1930, Nr. B. P. 1825/Ge);

5. Józef Saraun, urodz. 11 III 1876 w Nechanicach, Czechosłowacja, robotnik, zamieszk. w m. Wierzbniku, pow. iłżecki — do Czech (decyzja Wojewody Kieleckiego z 7 X 1927, L. BP. 8373);

6. Anna Kripakowa, o nieustalonej przynależności państw., zamieszkała w Tyśmienicy (decyzja Starosty pow. w Tłumaczu z 29 IX 1930. Nr. IV/15/Ki/30).

Powyższe podaje się do wiadomości celem wysiedlenia wymienionych osób z granic Państwa w razie ujawnienla ich pobytu na terenie Województwa Tarnopolskiego.

330

Ogłoszenie

o uchyleniu zarządzenia o wydaleniu cudzoziemców z granic Rzeczypospolitej.
(L. B. 4282/30).

Orzeczenie Wojewody Poleskiego z dnia 13 grudnia 1929 r., Nr. IV. PP. 1 c/41, ogłoszone w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 3 z dnia 1 lutego 1930 r. pod poz. 49, punkt 9 (strona 31) w sprawie wydalenia z Polski cudzoziemca ks. Wiaczesława Jakubowicza zostało decyzją Wojewody Poleskiego z dnia 22 sierpnia 1930 r., Nr. IV BP. 1 c/18 na podstawie art 99 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnem uchylone.

331

Ogłoszenie

o odebraniu debitu pocztowego czasopismom i drukom.
(L. B. 4617, 4941).

P. Minister Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 33 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r., Dz. Pr. P. Nr. 14, poz. 186 oraz na podstawie § 26 ustawy prasowej z dnia 17 grudnia 1862, Dz. p. p. Nr. 6 z 1863 r. odebrał debit pocztowy:

1) Czasopismu wydawanemu w Charkowie w języku ruskim p. t. „Kolektywist| Ukrainy“ — reskryptem z 11 IX 1930, Nr. A. A. 2251/1;

2) Drukowi wydawanemu w Kownie w języku litewskim p. t. „Letuvos Geografia“ — reskryptem z dn. 24 IX 1930, Nr. A. A. 2308/1.

332

Orzeczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 30 lipca 1930 r., L. Rol. 857/30 o uznaniu lasu za ochronny.

Na podstawie art. 19 punkt a), art. 20 punkt a), art. 21 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 57, poz. 504, uznaję za las ochronny las położony w gminie kat. Panasówka, powiat Zborów na parcelach leśnych, a to:

Lk.	1229/8	na powierzchni	0·5530	ha
„	1229/41	„ „	1·3989	„
„	1229/42	„ „	0·3396	„
„	1229/43	„ „	0·3175	„
„	1229/44	„ „	0·2842	„
„	1229/45	„ „	0·2551	„
„	1229/46	„ „	0·2290	„
„	1229/47	„ „	0·2150	„
„	1229/48	„ „	0·2900	„
„	1229/49	„ „	0·2565	„
„	1229/50	„ „	0·2492	„
„	1229/51	„ „	0·3373	„
„	1229/52	„ „	1·5588	„
„	1229/53	„ „	0·5692	„
„	1229/29	„ „	0·5402	„
„	1229/28	„ „	0·4038	„
„	1229/27	„ „	0·4140	„
„	1229/54	„ „	0·5460	„
„	1229/30	„ „	1·7773	„
„	1229/30	„ „	0·5547	„

Lk.	1229/34	na powierzchni	0·9314	ha
„	1229/35	„ „	0·5906	„
„	1229/36	„ „	0·5655	„
„	1229/37	„ „	0·5547	„
„	1229/38	„ „	0·5604	„
„	1232/68	„ „	0·5696	„
„	1232/69	„ „	0·5327	„
„	1232/70	„ „	0·5363	„
„	1232/71	„ „	1·1627	„
„	1232/87	„ „	0·4277	„
„	1232/88	„ „	0·1788	„
„	1232/89	„ „	0·5872	„
„	1232/90	„ „	0·3921	„
„	1232/91	„ „	0·1931	„
„	1243/6	„ „	0·7315	„
„	1243/7	„ „	0·1920	„
„	1243/1/cz	„ „	5·0886	„
Razem na powierzchni		—	24·8842	ha.

W lesie uznanym za ochronny zabraniam dokonywania wyrębu zrębami zupełnymi, karczowanie pni i korzeni, pasania inwentarza, zbierania ściółki lub innego użytkowania ubocznego.

Wojewoda: w. z. **Dziewałtowski-Gintowt**
Wicewojewoda.

333

Orzeczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 24 października 1930 r., L. Rol. 876/30 o uznaniu lasu za ochronny.

Na podstawie art. 19 p. d., art. 26 i 35 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 504) uznaję za las ochronny las położony w gm. kat Podmonasterek pow. Radziechów

na pk.	1418/2	o obszarze	40·5703	ha
„	1419/2	„	61·8487	„
„	1420/1	„	6·6970	„
„	1420/2	„	1·7983	„
„	1420/3	„	1·2441	„
„	1538/17	„	7·1358	„
„	1593/8	„	1·3631	„
„	1538/34	„	10·3427	„
		razem	131·0000	ha.

Wojewoda: **Moszyński,**

334

Orzeczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 29 września 1930, L. Rol. 1785/30 w sprawie odjęcia charakteru lasu ochronnego.

Na podstawie art. 20 p. b. i art. 26. rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z 24 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 504) odejmuję parcelom własności p. Kazimierza Grocholskiego w gm. kat. Turówka pow. Skałat lkat.:

1241/1	o powierzchni	48·2508	ha
1662/1	„	0·3949	„
Razem	.	48·6457	ha

charakter lasu ochronnego nadany tut. prawomocnem orzeczeniem z 16 sierpnia 1929 r., L: R. W. 1296/29.

Wojewoda: **Moszyński.**

335

Edykt

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 15 października 1930 r., L. AD. 4539/30 o zarządzeniu komisji polityczno-obchodowej wraz z rozprawą wywłaszczeniową celem wywłaszczenia gruntów w gminie kat. Nagórzanka pod budowę dojazdu do rampy wojskowej w Buczaczu.

Wskutek pisma Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Stanisławowie z dnia 24 lipca 1930 r., Nr. Dz. VIII/390/30/96 zarządzam na zasadzie §§ 14 i 15 ustawy z dnia 18 lutego 1878, Dz. U. P. Nr. 30 i §§ 14 i 16 rozp. min. z 25 stycznia 1879, Dz. U. P. Nr. 19 komisję polityczno obchodową wraz z rozprawą wywłaszczeniową w sprawie rozszerzenia ładowni Nr. 2 w Buczaczu i połączenia tarczy z drogą państwową Nr. 8/7 Czortków-Stanisławów, oraz wywłaszczenia gruntu w gm. kat. Nagórzanka potrzebnego pod budowę dojazdu do rampy wojskowej w Buczaczu na dzień **18 listopada 1930 roku.**

Komisja zbierze się dnia tego na stacji kolejowej Buczacz o godz. 8·30 rano.

Plan wykupna gruntu oraz wykazy wywłaszczyć się mającego gruntu i właściciela tegoż jest wyłożony do publicznego wglądu przez 14 dni, t. j. od 3 do 17 listopada 1930 r. w Urzędzie gminnym w Nagórzance zaś projekt rozszerzenia ładowni w Starostwie Powiatowem w Buczaczu przez 8 dni, tj. od 3 do 11 listopada br.

Strony interesowane mogą wnosić zarzuty przeciw wywłaszczeniu ustnie lub pisemnie na ręce Pana Starosty Powiatowego w Buczaczu w ciągu tych 14 dni, a najpóźniej na miejscu przy rozprawie komisyjnej.

Wojewoda: **Moszyński.**

336

Ogłoszenie

Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie z 26 września 1930 r., L. 14076/30 o mianowaniu nowego Komisarza Powiatowych Kas Chorych w Buczaczu i Zaleszczykach.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie decyzją swą z dnia 26 IX. 1930 r., Nr. 14076/30 zwolnił p. Justyna Dworskiego z pełnienia funkcyj Komisarza

Powiatowych Kas Chorych w Buczaczu i Zaleszczykach, z pozostawieniem go nadal na stanowisku Komisarza Powiatowej Kasy Chorych w Czortkowie i mianował w jego miejsce p. Romana Smołkę, emer. kpt. W. P.

Dyrektor: **Grzegorz Chomicki.**

337

Ogłoszenie

Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie z 26 września 1930 r., Nr. 14077/30 o mianowaniu nowego Komisarza Powiatowej Kasy Chorych w Kopyczyńcach.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie decyzją z dnia 26 września 1930 r., Nr. dz. 14077/30 zwolnił p. Kazimierza Różyckiego z obowiązków pełnienia funkcji Komisarza Powiatowej Kasy Chorych w Kopyczyńcach i mianował w Jego miejsce komisarzem tej Kasy p. Stanisława Kobylińskiego dotychczasowego Komisarza Powiatowej Kasy Chorych w Tarnopolu, powierzając temu ostatniemu pełnienie nadal funkcji Komisarza Powiatowej Kasy Chorych w Tarnopolu. P. Kazimierz Różycki odchodzi na równorzędne stanowisko.

Dyrektor: **Grzegorz Chomicki.**

338

Ogłoszenie

Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie z dnia 18 października 1930 r., Nr. 10630/30 o rozwiązaniu autonomicznych władz Powiatowej Kasy Chorych w Brodach.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie decyzją z dnia 18 października 1930 r., Nr.dz. 10630/30 rozwiązał autonomiczne Władze Powiatowej Kasy Chorych w Brodach i mianował dla tej Kasy Komisarza w osobie p. Aleksandra Bykowskiego, dotychczasowego Komisarza Powiatowej Kasy Chorych w Dubnie.

Dyrektor: **Grzegorz Chomicki.**

339

Ogłoszenie

Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie z dnia 23 października 1930 r., Nr. 15448/30 o rozwiązaniu autonomicznych władz Powiatowej Kasy Chorych w Brzeżanach.

Okręgowy Urząd Ubezpieczeń we Lwowie decyzją z dnia 23 października 1930, Nr. dz. 15448/30 rozwiązał autonomiczne Władze Powiatowej Kasy Chorych w Brzeżanach i mianował równocześnie Komisarza dla tej Kasy w osobie p. Alfreda Metzgera, dotychszasowego Komisarza Powiatowej Kasy Chorych w Podhajcach. Oddanie i przejęcie urzędowania nastąpiło natychmiast.

Dyrektor: w z. **Eugenjusz Nieć.**

340

Ogłoszenie

Państwowej Komisji egzaminacyjnej na mierniczych przysięgłych we Lwowie z dnia 20 X 1930, L. 344/30 o terminie jesiennym 1930 r. egzaminów na mierniczych przysięgłych.

Przepisane na mocy art. 4 ustawy o mierniczych przysięgłych z 15 lipca 1925 r. (Dz, Ust. Rz. P. Nr. 97, poz. 682) egzaminy kandydatów praktykujących na obszarze Województw: kieleckiego, krakowskiego, lubelskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego i wołyńskiego odbędą się w terminie jesiennym 1930 r. w dniach od 27 do 31 października, 5. 8 i 12 listopada b. r. w lokalu Katedry I. Geodezji Politechniki Lwowskiej.

341

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z 25 września 1930 L. AD. 1992 w sprawie zmiany nazwiska rodowego.

Konstanty Kiełbasa, urodzony w Snowiczu dnia 1 maja 1909 r., zamieszkały w Woroniakach wniósł prośbę o zezwolenie na zmianę rodowego nazwiska „KIEŁBASA“ na „SOŁTOWSKI“.

Powyższą prośbę podaje się do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 6 ustawy z dnia 22 marca 1929 Dz. U. R. P. Nr. 3/930, poz. 16 wolno przeciw jej uwzględnieniu zgłosić do Tarnopolskiego Urzędu Wojewódzkiego sprzeciw, który podać należy w ciągu dni 30 od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim“.

342

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 25 września 1930 r., L. AD. 3612/30 w sprawie zmiany nazwisk rodowych.

1) Izak Hersch 2 im. Thumin, urodzony w Brodach dnia 19 kwietnia 1889, zamieszkały w Bernie mor. i

2) Markus Frenkel, zamieszkały i urodzony w Tarnopolu dnia 18 września 1892 r. wnieśli prośby o zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego 1) „THUMIN“ na nazwisko „ROKACH“, 2) „FRENKEL“ na nazwisko „SPIEGELGLAS“.

Powyższe prośby podaje się do powszechnej wiadomości ź nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z dnia 24 października 1919, Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 478 wolno przeciw ich uwzględnieniu zgłosić do Tarnopolskiego Urzędu Wojewódzkiego sprzeciw, który

podać należy w ciągu dni 90 od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim“.

343

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 22 października 1930 r., L. AD. 2201/30 w sprawie zmiany nazwisk rodowych.

1) Samuel Paczuk, urodzony w Brodach dnia 24 grudnia 1880, zamieszkały w Kolonji,

2) Jakób Izak 2 im. Danzinger, zamieszkały i urodzony w Busku dnia 10-go kwietnia 1901, wnieśli prośbę o zezwolenie na zmianę rodowego nazwiska 1) „PACZUK“ na nazwisko „SCHLEIEN“, 2) „DANZINGER“ na nazwisko „HALPERN“.

Powyższą prośbę podaje się do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z dnia 24 października 1919 (Dz. U. R. P. Nr. 88, pozycja 478), wolno przeciw jej uwzględnieniu zgłosić do Tarnopolskiego Urzędu Wojewódzkiego sprzeciw, który podać należy w ciągu dni 90 od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim“.

344

Komunikat

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 14 października 1930, L. AD. 5577/30 w sprawie opłat stemplowych za legalizację dokumentów przeznaczonych dla Biura Weteranów w Waszyngtonie.

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 4 lutego 1930 r. Nr.D. V. 10041/6/29. zawiadomiło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, że uwierzytelnienia podpisów, dokonywane przez polskie urzędy państwowe na żądanie przedstawicielstw konsularnych Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, są wolne od opłaty stemplowej na mocy art. 160 punktu 1 w związku z punktem 17. art. 142 ustawy o opłatach stemplowych, o ile przedstawicielstwo konsularne w piśmie, którem zwraca się o uwierzytelnienie podpisu, zaznaczyło, że dokument, na którym ma nastąpić uwierzytelnienie, potrzebne jest Biuru Weteranów w Waszyngtonie.

O tem zawiadamia się Panów Starostów wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 22 września 1930. Nr. O. P. 11950/4.

345

KOMUNIKAT.

Okręgowy Urząd Ziemski w Tarnopolu na zasadzie art. 65 ust. z dnia 28/XII 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (poz. 1 Dz. Ust. za 1926 rok)

Z E Z W O L I Ł

w miesiącu wrześniu 1930 na parcelację dóbr prywatnych i gruntów erekcjonalnych:

L. p.	Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ i NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Obszar w ha przeznaczony do parc.	Termin ukończenia parcel.
1.	Borszczów	Sapohów	Antoni Bolesta Koziebrodzki	40·0	30/IX 1931
	„	Mielnica	Juljusz Marjan 2 im. Dunin Borkowski	28·4	30/VI 1931
3.	Brody	Hołubica	Konwent OO. Bazyljanów w Podhorcach	38·5	30/VI 1931
4.	Buczacz	Monasterzyska	Józef Młodecki	138·0	30/XII 1931
5.	Czortków	Bazar	Matylda Respaldizowa	65·7	1/X 1931
6.	Kopyczyńce	Jezierzany ad Horodnica	Stanisław Jabłonowski	87·5	1/VIII 1931
7.	Trembowla	Mogielnica stara	Dr. Jan Sauczek	51·0	30/VI 1931
8.	Zborów	Bzowica Harbuzów i Olejów	Aleksander i Marja Wodziccy	118·7	31/XII 1931
9.	Złoczów	Ostrowczyk polny	Marja Jaworska	27·3	30/VI 1931

346

KOMUNIKAT.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o organizacji Urzędów Ziemskich (poz. 706 Dz. Ustaw) oraz punktu 3 art. 65, punktu 1—4 art. 50 i 71 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (poz. 1 Dz. Ust. za 1926 r.) Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu

Z A T W I E R D Z I Ł

w miesiącu wrześniu 1930 projekty dotyczące parcelacji dóbr prywatnych i gruntów erekcjonalnych:

L. p.	Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ I NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Rozparcelowany obszar w ha.	Ilość utworzonych działek samodzielnych	dodatkowych	specjalnych
1.	Borszczów	Borszczów	Maurycy Feldschuh	0·5	—	1	—
2.	Brzeżany	Komarówka	Jakób Potocki	56·8	1	81	—

3. Buczacz	Znibrody	Rzym.-kat. Probostwo	22·2	—	37	—
4. „	Soroki i Leszczańce	Gr.-kat. Probostwo w Sorokach	11·5	—	29	—
5. Kopyczyńce	Oryszkowce	Artur Zaremba Cielecki	1·3	—	—	1
6. „	Wasylkowce	Stanisław Ujejski	5·6	1	1	—
7. „	Wojewodyńce ad Horodnica	Stanisław Prus Jabłonowski	24·1	—	8	—
8. „	Uwisła	Gr.-kat. Probostwo	1·5	—	1	—
9. „	Trybuchowce i Liczkowce	Gr.-kat. Probostwo w Trybuchowcach	5·3	1	8	—
10. Podhajce	Sławentyn	Marja Kowalewska	129·3	—	100	4
11. Przemyślany	Przegnojów	Franciszka Połubicka	8·1	—	8	1
12. „	Wyżlany i Hanaczówka	Ordynat Alfred Potocki	0·2	—	1	—
13. Radziechów	Tetewczyce cz. Kadłubiskich	Marja Czermińska	78·2	3	13	—
14. Skałat	Poznanka gniła	Jerzy Baworowski	17·3	1	—	—
15. „	Orzechowiec	Gr.-kat. Probostwo	2·2	—	4	—
16. „	Supranówka i Rosochowaciec	„	24·5	—	28	—
17. „	Supranówka	Kazimierz Zawistowski	55·1	8	13	—
18. „	Zerebki królewskie	Gr.-kat. Probostwo	3·1	—	1	—
19. Tarnopol	Ostrów	Dr. Michał i Jerzy Baworowscy	6·1	—	—	1
20. „	Biała	Jakób i Paulina Willner i M. Rubinstein	27·7	3	—	—
21. „	Władkówka	Władysław Blaschke	15·0	—	12	—
22. Zaleszczyki	Hinkowce i Chartanowce	Abraham Pohoryles	41·2	1	25	—
23. „	Hanczarowa góra ad Dźwiniacz	Stella Turnau	13·5	—	11	1
24. „	Winiatyńce	Benedykt Brykczyński	41·6	3	26	1
25. „	Bedrykowce z Żyrawką	Stella Turnau	4·8	—	3	—
26. „	Dobrowlany	„	9·9	—	4	—
27. „	Uhryńkowce	Gr.-kat. Probostwo	7·5	—	6	—
28. Zbaraż	Hnilice W.	„	14·2	—	21	—
29. Zborów	Perepelniki	Kazimierz Wolski	25·7	4	29	—
30. „	Łukawiec	Paweł Udrycki	9·3	—	9	—
31. Złoczów	Czyżki i Olesko	Zofja Ujejska	13·6	—	8	—
32. „	Strutyn	Jerzy Wikarski	19·9	—	25	—
33. „	Konty	Gr.-kat. Probostwo	12·3	—	19	—
34. „	Stronibaby, Krasne i Uciszków	Gr.-kat. Probostwo w Uciszkowie	14·0	—	15	—

347

Komunikat

o zmianie siedziby mierniczego przysięgłego.
(L. DRP. I—4724/1/1930).

Inż. Grzegorz Herasymowicz, mierniczy przysięgły i cywilny inżynier techniki kultury, przeniósł z dniem 10 września 1930 r. siedzibę swego biura ze Lwowa do Radziechowa (dom p. Ekera).

348

Komunikat

o skreśleniu z listy adwokackiej.
(L. AD. 5667/30).

Według pisma Wydziału Izby Adwokatów we Lwowie z dnia 22 września 1930, Og. 1136/30 został Dr. Władysław Greszczyński, adwokat we Lwowie, na podstawie orzeczenia Rady Dyscyplinarnej Izby Adwokatów we Lwowie z dnia 20 września 1930 Rd. 139/30 wykreślony z listy adwokatów.

349

Regulamin

Komisji Egzaminacyjnej Czeladniczej dla Okręgu Izby Rzemieślniczej w Tarnopolu

wydany po myśli art. 154, ustęp 2 rozporządzenia Prezydenta Rz. P. o prawie przemysłowem przez Izbę Rzemieślniczą w Tarnopolu, na mocy uchwały Walnego Zebrania Izby z dnia 20 lipca 1930 r. i zatwierdzony przez Wojewodę Tarnopolskiego reskryptem z dnia 23 października 1930 r.

§ 1.

Właściwość Komisji.

Uczeń może się poddać egzaminowi tylko przed miejscowo właściwą Komisją Egzaminacyjną, powołaną

dla tego zawodu. O ileby nie było w siedzibie Komisyj — Komisji dla danego zawodu, Prezydent przydziela kandydata najbliższej Komisji z danego zawodu.

Terytorjalne okręgi właściwości ustanawia Walne Zebranie Izby Rzem.

§ 2.

Skład Komisji.

Komisja składa się:

a) z przewodniczącego lub jego zastępcy, wybranych przez Walne Zebranie Izby Rzemieślniczej,

b) z dwóch asesorów danego zawodu rzemieślniczego, wyznaczonych od wypadku do wypadku przez Przewodniczącego Komisji z listy ustalonych przez Walne Zebranie Izby Rzemieślniczej, jednego z grona samoistnych rzemieślników i jednego z grona wykwalifikowanych czeladników.

W braku zaś asesora zawodowego, winien Przewodniczący Komisji bezwlocznie skierować podanie dotyczącego kandydata na ręce Prezydenta Izby Rzem. z wnioskiem na przydzielenie kandydata do innej Komisji egzaminacyjnej.

Przewodniczący jak też członek Komisji egzaminacyjnej musi się wyłączyć ze składu egzaminacyjnego przy egzaminowaniu członka, jeżeli ten z danym egzaminatorem jest spokrewniony lub spowinowacony. Tak samo musi się wyłączyć egzaminator, który jest pryncypałem lub opiekunem kandydata.

§ 3.

Dopuszczenie do egzaminu.

Podania pisemne o dopuszczenie do egzaminu czeladniczego składa uczeń lub pomocnik w Izbie Rzemieślniczej.

Do podania należy dołączyć:

1. własnoręcznie napisany krótki życiorys kandydata,

2. świadectwo ukończenia nauki, lub też świadectwo stwierdzające przebyty czas nauki wystawione po myśli art. 124 rozp. o pr. przem. z 7 czerwca 1927,

3. świadectwo szkolne ukończenia nauki w publicznej szkole dokształcającej zawodowej, lub też świadectwo stwierdzające posiadanie wykształcenia uznanego przez państwowe władze szkolne za równowartościowe z wykształceniem, jakie daje ukończenie publicznej szkoły dokształcającej zawodowej,

4. fotografję,

5. taksę egzaminacyjną.

O dopuszczenie do egzaminu decyduje Prezydent Izby Rzemieślniczej.

W wypadku odmownej decyzji Prezydenta, kandydat ma prawo odwołać się w ciągu 14 dni, licząc od dnia następującego po otrzymaniu decyzji do Zarządu Izby, który decyduje ostatecznie.

Uwaga 1. Do terminatorów, którzy ukończyli naukę rzemiosła przed dniem 26 sierpnia 1930 i którzy nie mogą okazać świadectwa szkolnego z ukończenia nauki w publicznej szkole dokształcającej zawodowej z powodu braku takiej szkoły lub z powodu niemożności uczęszczania do niej dla braku miejsca albo z innej uzasadnionej przyczyny, w miejscowości, w której terminator odbywał naukę rzemiosła, mają do dnia 31 grudnia 1931 r. zastosowanie postanowienia §§ 1—3 rozp. Min. Prz. i H. w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 lipca 1930 w sprawie zmiany przepisów, dotyczących egzaminu na czeladnika (D. U. R. P. Nr. 59 poz. 477).

Uwaga 2. Do terminatorów i pomocników, którzy nie ukończyli nauki rzemiosła przed dniem 26 sierpnia 1930 i którzy nie mogą okazać świadectwa szkolnego z ukończenia nauki w publicznej szkole dokształcającej zawodowej z powodu braku takiej szkoły lub z powodu niemożności uczęszczania do niej dla braku miejsca, w miejscowości, w której terminator odbywał naukę rzemiosła, mają do dnia 25 sierpnia 1933 r. zastosowanie postanowienia § 5 rozp. Min. Prz. i Handlu w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 15 lipca 1930 w sprawie zmiany przepisów, dotyczących egzaminu na czeladnika (Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 477).

§ 4.

Termin i miejsce egzaminu.

Termin i miejsce egzaminu wyznacza przewodniczący komisji egzaminacyjnej. O terminie i miejscu egzaminu co najmniej na 14 dni wcześniej przewodniczący Komisji egzaminacyjnej zawiadamia pisemnie:

1) kandydatów dopuszczonych do egzaminu, 2) członków Komisji egzaminacyjnej czeladniczej i 3) następujące osoby, które mogą przyjmować udział w Komisji egzaminacyjnej w charakterze asystentów: a) przedstawiciela Urzędu Wojewódzkiego, b) przedstawiciela Władzy Przemysłowej I instancji, właściwej dla miejsca siedziby danego cechu zawodowego wzgl. miejsca urzędowania Komisji egzaminacyjnej, c) przedstawiciela Izby Rzemieślniczej, d) Instruktora Korporacyj Przemysłowych, e) przedstawiciela miejscowej szkoły dokształcającej zawodowej i f) mistrza danego Cechu, jeżeli nie jest członkiem Komisji egzaminacyjnej.

§ 5.

Liczba kandydatów.

Na jeden dzień z jednej gałęzi rzemiosła należy powoływać do egzaminu nie więcej niż 6 kandydatów.

§ 6.

Egzamin dla jednego kandydata.

Prezydent ma prawo po wysłuchaniu opinji Przewodniczącego Komisji egzaminacyjnej czeladniczej zezwolić na odbycie oddzielnego egzaminu stosownie do prośby kandydata, jeżeli jest w starszym wieku pod warunkiem uiszczenia z góry opłaty na pokrycie kosztów specjalnie zwołanej dla niego Komisji egzaminacyjnej. Koszta te określa Prezydent Izby.

§ 7.

Zażalenia na Komisję egzaminacyjną.

Uzasadnione zażalenia kandydatów na Komisję egzaminacyjną powinny być składane bezpośrednio Za-

rządowi Izby w ciągu 2 tygodni od daty egzaminu. Zarząd Izby decyduje ostatecznie.

§ 8.

Podział egzaminu.

Egzamin składa się z 2 części: 1) z wykonania sztuki czeladnej i 2) z egzaminu ustnego, teorytecznego.

Wykonanie sztuki czeladnej nie może trwać dłużej niż 3 dni robocze, próbna praca zaś, jeżeli nadto jest wymagana przy egzaminie, nie może trwać krócej niż 2 godziny robocze i dłużej niż 3 godziny robocze.

Egzamin ustny powinien trwać conajmniej 1 godzinę, nie dłużej jednak niż 2 godziny.

Celem egzaminu ustnego jest stwierdzenie przez Komisję egzaminacyjną, czy kandydat poza posiadaniem biegłości i wprawy w zwykłej pracy odnośnego rzemiosła, posiada również potrzebne wiadomości co do wartości, nabywania, przechowywania i stosowania materjałów przerabianych w rzemiośle, oraz co do sposobu poznawania ich jakości, nadto czy terminator posiada dostateczną znajomość języka polskiego w słowie i piśmie, jak również czy nabył sprawności w rysunkach oraz koniecznych wiadomości z chemji, rachunków, fizyki i nauk przyrodniczych, poza tem egzamin powinien wykazać dostateczną znajomość kandydata przepisów ubezpieczeniowych i ustawy przemysłowej, w zakresie koniecznym do wykonywania danego zawodu.

§ 9.

Sztuka czeladna.

Przewodniczący Komisji egzaminacyjnej wyznacza sztukę czeladną do wykonania, jak również określa miejsce i czas jej wykonania, a w razie potrzeby i jej dostarczenia.

Sztuka czeladna powinna być tak wybrana, ażeby odpowiadała istotnemu zadaniu i nie była połączona ze znacznymi kosztami.

Na wykonanie sztuki czeladnej musi być przeznaczony odpowiedni lokal.

Przez wykonanie sztuki czeladnej kandydat winien wykazać, że na tyle opanował swój zawód, iż potrzebne przeciętne prace w danem rzemiośle może samodzielnie wykonać.

Nadzór nad wykonaniem sztuki czeladnej sprawuje wyznaczony przez przewodniczącego Komisji egzaminacyjnej jeden z członków tejże Komisji. Nie może sprawować nadzoru nad wykonaniem sztuki czeladnej osoba spokrewniona lub spowinowacona z kandydatem, bądź też będąca jego opiekunem lub pryncypałem. Osoba sprawująca nadzór nad wykonaniem sztuki czeladnej, wystawia zaświadczenie pisemne, że kandydat wykonał sztukę samodzielnie i bez niczyjej pomocy, Jeżeli jakakolwiek pomoc była okazana, to należy w zaświadczeniu wymienić w jakim zakresie.

Jeżeli Komisja egzaminacyjna uzna wykonaną sztukę czeladną za dobrą, kandydat zostaje dopuszczony do dalszych egzaminów.

§ 10.

Praca próbna.

Przez pracę próbną kandydat winien wykazać, że w swoim zawodzie opanował czynności rękodzielnicze i umiejętnie włada narzędziami. Przewodniczący Komisji określa miejsce i czas wykonania pracy próbnej. Niezbędne surowce, materjały i narzędzia dostarcza Komisja egzaminacyjna.

§ 11.

Egzamin ustny.

Egzamin ustny (§ 8 regulaminu ust. 4) powinien być z reguły poprzedzony omawianiem z kandydatem wykonanej przez niego sztuki czeladnej, w razie potrzeby i próbnej pracy.

§ 12.

Wynik egzaminu.

Po ukończeniu egzaminu Komisja egzaminacyjna uchwala zwyczajną większością głosów, czy kandydat złożył egzamin z pomyślnym wynikiem, czy też nie. Przewodniczący objawia swoje zdanie na końcu.

Wstrzymanie się członka Komisji egzaminccyjnej od głosowania jest równoznaczne z oddaniem głosu ujemnego co do wyniku egzaminu.

Jeżeli wynik jest niepomyślny, wtedy Komisja określa termin, przed którego upływem kandydat nie może powtórnie składać egzaminu.

Komisja stwierdza wynik egzaminu na świadectwie nauki kandydata.

§ 13.

Świadectwo złożenia egzaminu.

Prócz stwierdzenia wyniku egzaminu na świadectwie nauki, Komisja egzaminacyjna wydaje ponadto w razie pomyślnego wyniku, świadectwo złożenia egzaminu na czeladnika.

Świadectwo złożenia egzaminu podpisuje Przewodniczący Komisji egzaminacyjnej i członkowie Komisji, oraz Prezydent i Sekretarz Izby.

§ 14.

Prawo sprzeciwu Przewodniczącego i członków Komisji egzaminacyjnej.

Przewodniczący Komisji egzaminacyjnej, jakoteż jej członkowie mają prawo sprzeciwić się uchwale Komisji egzaminacyjnej.

Sprzeciw powinien być wniesiony w ciągu 3 dni do Zarządu Izby Rzemieślniczej wraz z uzasadnieniem i załączeniem protokołu egzaminu. Zarząd Izby decyduje w tych wypadkach ostatecznie.

Kandydat nie może wiedzieć o wniesieniu sprzeciwu przez Przewodniczącego lub członka Komisji egzaminacyjnej.

Orzeczenie Zarządu Izby jest równoznaczne z ponownie powziętą przez Komisję egzaminacyjną uchwałą.

§ 15.

Protokół egzaminacyjny.

Przewodniczący Komisji egzaminacyjnej sporządza protokół z przebiegu egzaminu, który podpisuje Przewodniczący i wszyscy członkowie Komisji, biorący udział w egzaminie. W razie odmowy podpisania protokołu ze strony któregokolwiek członka Komisji egzaminacyjnej należy uczynić wzmiankę o tem w protokole.

§ 16.

Protokół powzięcia uchwały o wyniku egzaminu.

Przewodniczący Komisji egzaminacyjnej sporządza protokół powzięcia uchwały przez Komisję o wy-

niku egzaminu, zapisując nazwiska członków, którzy głosowali „za“ i „przeciw“.

W protokole należy zanotować wstrzymanie się członka Komisji od głosowania. Zgłoszenie sprzeciwu przez Przewodniczącego lub członka Komisji egzaminacyjnej powinno być również zapisane w protokole.

§ 17.

Prawa i obowiązki Przewodniczącego.

Przewodniczący załatwia sprawy bieżące Komisji egzaminacyjnej, prowadzi korespondencję z Izbą Rzemieślniczą i ma prawo w imieniu Izby Rzemieślniczej w razie nagłej przeszkody dobierać członków Komisji egzaminacyjnej z pośród samoistnych rzemieślników danego zawodu na miejsce członków, którzyby z jakiegokolwiek bądź powodu nie mogli brać udziału w pracach Komisji egzaminacyjnej.

Przewodniczący obowiązany jest czuwać, ażeby poza członkami Komisji egzaminacyjnej i osobami asystującemi przy egzaminie nikt postronny nie był obecny. Jeżeli Przewodniczący Komisji egzaminacyjnej nie może brać udziału w egzaminach, na jego miesce wstępuje zastępca.

§ 18.

Wręczenie świadectwa egzaminu.

Świadectwo złożenia egzaminu wręcza kandydatowi w imieniu Izby Rzemieślniczej Przewodniczący Komisji egzaminacyjnej i zwraca jednocześnie świadectwo ukończenia nauki oraz świadectwo szkolne.

W wypadkach sprzeciwu przeciw uchwale Komisji (§ 14 regulaminu) doręczenie tych dokumentów następuje pisemnie przez Izbę Rzemieślniczą.

§ 19.

Odszkodowanie członków Komisji egzaminacyjnej.

Członkowie Komisji spełniają swe obowiązki honorowo, otrzymują jednak z Kasy Izby Rzemieślniczej pewne odszkodowanie za stratę czasu i zwrot kosztów podróży — w myśl § 19 i 26 Dz. I statutu Izby.

Odszkodowanie i zwrot kosztów podróży powinny być uskutecznione w ciągu 8 dni od daty otrzymania przez Izbę Rzemieślniczą wszystkich dowodów egzaminacyjnych.

§ 20.

Przesłanie dowodów egzaminacyjnych do Izby Rzemieślniczej.

Po zakończeniu egzaminów lub egzaminu (§ 6) Przewodniczący Komisji egzaminacyjnej przesyła wszystkie dokumenta egzaminacyjne Izbie Rzemieślniczej.

§ 21.

Taksa egzaminacyjna.

Taksa egzaminacyjna dla jednego kandydata wynosi zł. 40.

W wyjątkowych wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, kandydat może być zwolniony od zapłacenia taksy egzaminacyjnej i decyduje o tem Prezydent Izby Rzemieślniczej na podstawie odpowiedniego zaświadczenia o stanie ubóstwa kandydata.

Taksa egzaminacyjna wpływa do Kasy Izby Rzemieślniczej.

Wojewoda Tarnopolski.
L. A. D.—4721.

Na zasadzie art. 154 ustęp 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 o prawie przemysłowem zatwierdzam dla Izby Rzemieślniczej regulamin Komisji Egzaminacyjnej Czeladniczej w Okręgu Izby Rzemieślniczej w Tarnopolu.

Tarnopol, dnia 23 października 1930.

Wojewoda: **Moszyński.**

350

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 16 do 30 września 1930 roku.

1. Wąglik:

Pow. Borszczów: Głęboczek
„ Brzeżany: Wybudów
„ Przemyślany: Wiśniowczyk
„ Skałat: Rasztowce
„ Tarnopol: Ładyczyn
„ Trembowla: Dereniówka
„ Zareszczyki: Kołodróbka
„ Zborów: Kabarowce
„ Złoczów: Białykamień, Nowosiółki.

2. Szelestnica:

Pow. Podhajce: Horożanka, Jabłonówka, Wierzbów
„ Trembowla: Plebanówka
„ Zbaraż: Koszlaki, Szelpaki.

3. Otręt u bydła rogatego:

Pow. Borszczów: Wołkowce ad Borszczów.

4. Wścieklizna:

Pow. Buczacz: Monasterzyska
„ Kopyczyńce: Niżborg Nowy
„ Tarnopol: Hłuboczek W.
„ Trembowla: Mogielnica
„ Złoczów: Krasne, Złoczów.

5. Pomór i zaraza świń:

Pow. Brody: Brody, Suchodoły
„ Przemyślany: Dobrzanica, Korzelice, Zadwórze
„ Radziechów: Hrycywola
„ Zbaraż: Pieńkowce
„ Złoczów: Gołogóry.

6. Różyca świń:

Pow. Borszczów: Boryszkowce
„ Brzeżany: Płaucza W.
„ Buczacz: Podzameczek
„ Podhajce: Markowa, Wola Gołuchowska
„ Przemyślany: Dunajów, Pniatyn, Zamoście
„ Kamionka Str.: Zubowmosty
„ Kopyczyńce: Horodnica, Suchostaw, Jabłonów, Zaremba

Pow. Radziechów: Sabinówka
„ Skałat: Bogdanówka
„ Tarnopol: Mikulińce
„ Zaleszczyki: Torakie
„ Zbaraż; Hłuboczek M., Koszlaki, Nowy Rogowiec, Prosowce

Pow. Złoczów: Bronisławówka, Folwarki, Kropiwna, Ożydów, Płuhów, Podhorce, Zarzecze, Zazule, Złoczów.

7. Cholera drobiu:

Pow. Kopyczyce: Krzyweńkie
„ Podhajce: Jabłonówka.

351

WYKAZY

tygodniowe zachorowań i zgonów na choroby zakaźne na terenie Województwa Tarnopolskiego za czas od 14 września 1930 r. do 11 października 1930 r.

CHOROBY ZAKAŹNE	Tydzień Nr. 38 od 14 do 20 IX. 1930		Tydzień Nr. 39 od 21 do 27 IX. 1930		Tydzień Nr. 40 od 28 IX. do 4 X. 1930		Tydzień Nr. 41 od 5 do 11 X. 1930	
	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów
dur brzuszny	5	—	1	—	4	—	5	—
dur plamisty	—	—	—	—	—	—	—	—
czerwonka	2	—	—	—	—	—	—	—
płonica	48	2	115	6	56	2	95	1
błonica	8	—	14	—	11	—	11	1
nagminne zapalenie opon mózgowych-rdzeniowych	6	2	—	—	—	—	1	—
zakażenia połogowe	—	—	2	1	—	1	—	—
odra	1	—	5	—	24	—	10	—
róża	—	—	2	—	2	—	1	—
gruźlica	19	5	22	12	25	9	18	8
krztusiec	1	5	3	1	1	—	1	—
jaglica	7	—	6	—	3	—	12	—
pokąsanie przez zwierzęta chore	—	—	4	—	6	—	—	—
wodowstręt	—	1	—	—	—	—	—	—
inne niewymienione	2	—	—	1	8	1	—	2
odkażono mieszkań	32		11		9		34	

352

Ruch służbowy na obszarze Wojew. Tarnopolskiego.

A) W ADMINISTRACJI OGÓLNEJ:

P. Minister Spraw Wewnętrznych

zamianował prowizorycznego Naczelnika Wydziału w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim Tadeusza Kadyi de Kadyihaza — Naczelnikiem Wydziału w V st. sł.;

prowizorycznego Radcę Wojewódzkiego w VI st. sł. i kierownika Starostwa skałackiego Feliksa Tarnogórskiego—Starostą powiatowym skałackim w VI st. sł.

P. Minister Rolnictwa

zamianował powiatowego lekarza weterynaryjnego w VII st. sł. w Starostwie powiatowem radziechowskim Dra Humberta Micheliniego — inspektorem weterynaryjnym w VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim stanisławowskim;

prowizorycznego komisarza ochrony lasów w VII st. sł. w Tarnopolu Szymona Wąchalewskiego—komisarzem ochrony lasów w VII st. sł. i powierzył mu obwód II ochrony lasów Województwa Tarnopolskiego z siedzibą urzędową przy Starostwie powiatowem tarnopolskiem.

P. Ninister Pracy i Opieki Społecznej

przeniósł ze względów służbowych referendarza w VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim Daniela Curkowskiego do Referatu dla spraw inwalidów wojennych w Radomiu.

Wojewoda Tarnopolski

zamianował asesora w VIII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim Marjana Bilińskiego—referendarzem w dotychczasowym VIII st. sł.;

inż. Józefa Trojnara prowizorycznym referendarzem w VIII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim (Dyr. Rob. Publ.);

przyjął Michała Gonerko do służby w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim w charakterze kontraktowego referenta za wynagrodzeniem wedle VIII grupy;

Eugenjusza Horodyskiego do służby w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim w charakterze kontraktowego referenta za wynagrodzeniem wedle X grupy;

Jana Topolnickiego do służby w Urzędzie Wojewódzkim tarnopolskim w charakterze kontraktowego referenta za wynagrodzeniem wedle XI grupy;

przeniósł adjunkta kancelaryjnego w IX st. sł. w Starostwie powiatowem kopyczynieckiem Judę Leiba Hornsteina z dniem 30 X 1930 w stan spoczynku;

pozostającego w stanie nieczynnym kancelistę w XII st. sł. Starostwa powiatowego skałackiego Mieczysława Semenca w stan spoczynku;

rozwiązał umowę z kontraktowym lekarzem weteryneryjnym w ochronnym kordonie granicznym Podwołoczyska Teodorem Jagiełłowiczem, przyjmując go równocześnie do dalszej służby w charakterze kontraktowego zastępcy powiatowego lekarza weterynaryjnego w Sterostwie powiatowom radziechowskiem za wynagrodzeniem wedle VIII grupy;

zwolnił kontraktowego pracownika XII grupy upos. w Starostwie powiatowem zborowskim Edwarda Kisielewskiego z dnie 28 X 1930 r. z dalszych obowiązków służbowych wskutek powołania go do czynnej służby wojskowej.

B) W RESORCIE MINISTERSTWA SKARBU:

Przeniesieni w sierpniu 1930 r.: Referendarz miernictwa w VII st. sł. Büchner Edward z Okręgu Izby Skarbowej we Lwowie I do Urzędu Katastralnego w Brodach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 5 sierpnia 1930 r.;

Kontroler w VIII st. sł. Czopanowski Stefan z Kasy Skarbowej w Kołomyji do Kasy Skarbowej w Brodach w charakterze czasowego kierownika w dotychczasowym st. sł. z dn. 19 sierpnia 1930 r.;

Praktykant na stanowisku II kateg. Laskowski Florjan z Kontroli Skarbowej w Grzymałowie do Urzędu Skarbowego Akcyz i Monop. Państw. w Tarnopolu w dotychczasowym charakterze z dn. 26 lipca 1930 r.;

Praktykant na stanowisko II kat. Gan Walerjan z Kontroli Skarbowej w Podhajcach do Wydziału IV Izby Skarbowej w dotychczasowym charakterze z dn. 6 sierpnia 1930 r.

Zmarli: Inspektor Kontroli Skarbowgj w VIII st. sł. w Obwodzie w Podwołoczyskach Schmidt Stanisław dnia 10 sierpnia 1930 r.

Mianowani zostali we wrześniu 1930 r.: Inspektor Kontroli Skarbowej w VIII st. sł. w Kontroli Skarbowej w Złoczowie Hussakowski Teodor Djonizy 2 im. inspektorem Kontroli Skarbowej w VII st. sł. z dniem 19 VIII 1930 r.;

Sekwestrator podatkowy w IX st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Zaleszczykach Nowak Jędrzej starszym sekwestratorem podatkowym w dotychczasowym st. sł. z dniem 16 VII 1930 r.;

Sekwestrator podatkowy w X st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Buczaczu Chroniewicz Michał rejestratorem w dotychczasowym st. sł. z dn. 24 IX 1930 r.

Przeniesieni: Referendarz miernictwa w VII st. sł. Reh Ignacy z Urzędu Katastralnego w Złoczowie do Urzędu Katastralnego w Rohatynie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 4 IX 1930 r.;

Asesor w VIII st. sł. Terlecki Mikołaj z Urzędu Sk. Pod i Opł. Sk. w Złoczowie do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Zborowie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dn. 20 IX 1930;

Sekretarz w IX st. sł. Argasiński Teofil z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Horodence do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Złoczowie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 4 IX 1930 r.;

Praktykant na stanowisko II kat. Kapka Franciszek z Kasy Skarbowej w Rohatynie do Kasy Skar-

bowej w Kopyczyńcach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 4 IX 1930 r.

Przeniesieni na emeryturę: Rejestrator w X st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Brodach Karczemny Ambroży z dn. 30 IX 1930 r.

Kierownik Dyrekcji Ceł we Lwowie

zamianował poborcę celnego w X st. sł. w Urzędzie celnym w Podwołoczyskach Michała Derkacza — adjuntem celnym w IX st. sł.

C) W RESORCIE MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI:

Mianowani: Roman Kotwicz-Kalinowicz, asesor sądowy w okręgu Sądu Apelacyjnego we Lwowie — sędzią Sądu powiatowego w Założcach, dnia 3 VII 1930; Emil Henner, asesor sądowy w okręgu Sądu Apelącyjnego we Lwowie — sędzią Sądu powiatowego w Buczaczu, dnia 3 VII 1930; Franciszek Korzelski, asesor sądowy w okręgu Sądu Apelacyjnego we Lwowie — sędzią Sądu powiatowego w Brodach, dnia 6 VIII 1930; Rościsław Biliński, asesor sądowy w okręgu Sądu Apelacyjnego we Lwowie — sędzią Sądu powiatowego w Grzymałowie, dnia 6 VIII 1930; Jan Wilhelm Hellstein, starszy sekretarz w VIII st. sł. — starszym sekretarzem w VII st. sł. Sądu okręgowego w Złoczowie, dnia 30 VI 1930; Wojciech Karabin, starszy sekretarz w VIII st. sł. — starszym sekretarzem w VII st. sł. Sądu powiatowego w Brodach, dnia 30 VI 1930; Józef Kwiatkowski, starszy sekretarz w VIII st. sł. — starszym sekretarzem w VII st. sł. w Sądzie powiatowym w Podhajcach, dnia 30 VI 1930; Eugenjusz Żukowski, kontroler w VIII st. sł. — księgowym w VII st. sł. Sądu okręgowego w Czortkowie, dnia 3 VI 1930; Augustyn Aleksander Dębicki, kontroler w VIII st. sł. — księgowym w VII st. sł. Sądu okręgowego w Złoczowie, dnia 3 VI 1930.

Przeniesieni na inne miejsca służbowe na skutek podań: Marjan Jan Bartl, sędzia Sądu powiat. w Kamionce Strumiłowej — na stanowisko sędziego Sądu powiat. w Brzeżanach, dnia 30 VI 1930; Kazimierz Leon Dziurzyński, sędzia Sądu powiatowego w Kozowej — na stanowisko sędziego Sądu powiatowego w Żółkwi; Leon Jan Langenfeld, sędzia Sądu powiatow. w Podhajcach — na stanowisko sędziego Sądu powiatowego w Medenicach, dnia 9 VII 1930; Władysław Karczewski, sędzia Sądu powiatow. w Mikulińcach — na stanowisko sędziego Sądu powiatow. w Tarnopolu, dnia 28 VII 1930; Dr. Aleksander Berezowski, sędzia Sądu powiat. w Mielnicy — na stanowisko sędziego Sądu powiat. w Złoczowie, dnia 19 IX 1930; Bogusław Antoni Lewicki, naczelnik Sądu powiat. w Busku — na stanowisko naczelnika Sądu powiat. w Skolem, dnia 26 IX 1930; Mikołaj Lisowy, naczelny sekretarz w VII st. sł. Sądu powiatow. w Podhajcach — na takież stanowisko do Sądu powiat. w Kołomyji, dnia 30 VI 1930.

Przeniesieni na inne miejsce służbowe z urzedu: Wawrzyniec Smólski. wiceprokurator Sądu okręgowego w Starogardzie — na stanowisko wiceprokuratora Sądu okręgowego w Tarnopolu, dnia 26 IX 1930 r.

Unieważniono decyzję z dn. 28 IV 1930 r. o przeniesieniu Marjana Stoszka, sędziego okręgowego śiedczego z Czortkowa do Kalisza, dnia 8 VII 1930.

D) W RESORCIE MINISTERSTWA REFORM ROLNYCH:

Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu

przyjął z dniem 18 IX 1930 Misiewicza Edwarda w charakterze pracownika kontraktowego w X st. sł. do Powiatowego Urzędu Ziemskiego Tarnopol;

z dniem 27 IX 1930 Halkównę Jadwigę w charakterze pracownika dziennego do Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu.

Zwolnił ze służby kontraktowej: Lewandowską Marję, pracown. dzienną z dniem 31 VIII b. r., Sorskiego Piotra, miern. kontrakt. z dniem 4 IX b. r., Szczerby Adama, praktykanta miern. z dniem 16 IX b. r., Seredy Michała, pracownika dzien. z dniem 26 IX b. r. i Medyńskiego Zygmunta, prac. kontr. w X st. sł. w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Kamionce Strum. z dniem 31 VIII b. r.

Wszyscy zwolnieni na własną prośbę.

E) W RESORCIE MINISTERSTWA POCZT i TELEGRAFÓW:

I. Mianowani: a) prakt. IX st. sł. Zygmunt Brągiel asystentem w X st. sł. w Skale n/Zbr.; praktykantem w XI st. sł. Leopold Hoch w Brzeżanach; praktykant techniczny w XII st. sł. Stanisław Szylling młodszym technikiem w XI st. sł. dla Technicznego Zarządu Tarnopolu;

praktykantami w XII st. sł. Marja Kłosowa w Buczaczu, Janina Richter w Radziechowie, Bolesław Baran w Przemyślanach, Kazimierz Borysiewicz w Tarnopolu, Marjan Fall w Jazłowcu, Józef Jakubski w Trembowli, Tadeusz Justjan w Zaleszczykach, Adam Schreiner w Grzymałowie;

b) Kierownikami urzędów asyst. w X st. sł. Jerzy Lewandowski ze Lwowa 1 kier. u. p. V kl. w Kozłowie k/T.; asyst. w X st. sł. Marjan Seniów ze Lwowa 1 kier. u. p. V kl. w Olesku; asyst. w X st. sł. Jan Brosch z Monasterzysk kier. u. p. V kl. w Krakowcu; agent Kazimierz Wysocki kontr. kier. u. p. VI kl. w Nuszczu.

II. Przeniesieni: kontroler Modesta Kulczycka z Gródka Jag. do Trembowli; naczelnik u. p. IV kl. w VIII st. sł. Emil Śmiszkiewicz z Krasnego k/Lwowa na równorzędne stanowisko do Komarna; kierown. u. p. V kl. w VIII st. sł. Władysław Fintowski z Kozłowa, w charakterze kontrolera do Jarosławia; asystent w X st. sł. Leon Trojan z Sokołowa k./Rz. do Zborowa.

i praktykanci w XI st. sł. Paulina Kranz z Radziechowa do Lwowa 1, Tadeusz Ciastko z Zaleszczyk do Lwowa 1, Aleksander Zieliński z Jazłowca do Lwowa 1, Józef Dziurzyński z Kopyczyniec do Lwowa 1, Bolesław Ostrowski ze Złoczowa do Lwowa.

III. Przeniesieni na emeryturę: kontroler Edmund Mann w Tarnopolu.

IV. Zwolnieni: praktykant XI st. sł. Kazimierz Borysiewicz w Tarnopolu z powodu rezygnacji.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Ogłoszenie.

Towarzystwo „Łuh“ w Koszlakach, pow. Zbaraż, z powodu nie opłacania wkładek członkowskich, uchwałą Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia z dnia 1 października 1930 r. zostało rozwiązane.

Sekretarz: **Wasyl Iwaniuk.**

Przemodniczący: **Nykoła Krysowaty.**

Komunikat.

(L. D. R. P.-I, 4550/30)

W Wydziale II. Pomiarowym Ministerstwa Robót Publicznych w Warszawie, ul. Foksal 11, III. p., są do nabycia wykazy mierniczych przysięgłych według stanu z dnia 15 lipca 1930 r. w po 2 złotych za egzemplarz (prócz kosztów przesyłki pocztowej).

Komunikat Komitetu Floty Narodowej.

Akcja Komitetu Floty Narodowej zaznacza coraz szersze kręgi. Społeczeństwo zdaje sobie sprawę, że na zakusy niemieckie winno odpowiedzieć czynnem protestem: wzmożoną ofiarnością na rozbudowę floty morskiej. Będzie to wymownem atutem dla Państwa.

To też poszczególne Ministerstwa wzywają podległe sobie Urzędy do poparcia działalności Komitetu Floty Narodowej, jako tej Instytucji, która na mocy Ustawy ma koordynować wszelkie w tej mierze wysiłki społeczeństwa.

Między innymi Pan Minister Robót Publicznych okólnikiem L. l. 1991/30... „uznając w całej pełni doniosłość“ akcji podjętej przez Komitet dla najważniejszych interesów Państwa, prosi PP. Dyrektorów Urzędów II Instancji o popieranie usiłowań Komitetu.

Pan Minister Komunikacji okólnikiem Nr. I/1/4559/30 „poleca działalność Komitetu szczególnej uwadze podległych Urzędów“.

Pan Minister Rolnictwa okólnikiem w 416-O Pr. „ze względu na doniosły cel oraz wybitne znaczenie zadań Komitetu Floty Narodowej ze stanowiska państwowego prosi o udzielenie Komitetowi poparcia w jego pracach i zamierzeniach“.

Ale nie tylko Władze Państwowe, szereg Stowarzyszeń, organizacyj związków zawodowych bez różnicy zabarwienia politycznego występuje z gorącą inicjatywą współdziałania z Komitetem Floty Narodowej (Warszawa, ul. Elektoralna 2 P. K. O. Nr. 30).

Sprawa obrony naszego wybrzeża jest dziś aktualna, takiej wagi, że każdy obywatel poczuwać się winien do obowiązku popierania celów Komitetu Floty Narodowej.

Wszelkich informacji udziela Komitet odwrotnie.

Unieważnienia dokumentów.

Jaduszyński Stanisław, urodz. 22 XI. 1900 w Romanówce szczurowieckiej, obecnie zamieszkały w Szczurowicach, powiat Radziechów, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kamionka strumiłowa. (3—3)

Dembling Hersch, roczn. 1895 ze Słobódki koszyłowieckiej, powiat Zaleszczyki, syn Judy i Lei, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Czortków.

Goj Piotr, zamieszkały w Byszowie pow. Podhajce, rocz.1901, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Brzeżany.

Leśków Aleksander, syn Daniela i Ireny ur. 1893 r. w Wysocku pow. Brody, unieważnia książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Kamionka strumiłowa w roku 1923, którą zgubił w 1929 r. w drodze do Lwowa.

Antoniuk Iwan, syn Prokopa i Marji ur. w 1906 r. w Kołodróbce pow. Zaleszczyki unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Czortków.

Namaka Tomasz, syn Mikołaja i Pałany urodzony w 1903 r. w Oknie powiat Skałat i tam zamieszkały unieważnia zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Tarnopol, Nr. główn. księgi ewid. 559.

Dowhań Andrzej ze Skowiatyna, roczn.1902, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Czortków.

Rozen Juljusz, urodz. 8. VI. 1895 r. w Toporowie pow. Radziechów i tam zamieszkały, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Lwów-powiat.

Łemcio Grzegorz, urodz. w 1899 r. w Rożyskach pow. Skałat, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Sabat Michał, urodz. w 1893 r. w Rożyskach pow. Skałat, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Krajniak Marjan. syn Grzegorza i Marji, urodz. w 1890 roku, zamieszkały w Czortkowie, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto.

Fiul Natan, urodz. w 1906 r. w Tarnopolu i tam zamieszkały, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Sotnik Szymon, urodz. w 1888 r. w Obarzańcach pow. Tarnopol unieważnia skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Mroczkowski Eugenjusz, urodz. w 1906 r. w Młyniskach pow. Trembowla unieważnia zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Zawadzki-Ochocki Antoni, unieważnia zgubiony dowód rejestracyjny dla samochodu osobowego Nr. Tr. 9149, wydany przez Dyrekcję Robót Publicznych w Tarnopolu.

Połygacz Łuka, zamieszkały w Kurowcach pow. Tarnopol unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja „A“, Nr. 156253 (klacz, kara, lewa tylna korona z tyłu biała).

Wołownik Paweł z Różysk, pow. Skałat unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja „A“, numer nieznany.

Małecki Władysław z Roznoszyniec pow. Zbaraż unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja „A“, Nr. 202898.

Sydor Michał z Kozowy pow. Brzeżany, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja „A“, Nr. 40606, Kateg. „N“.

Przybyła Piotr z Kociubiniec pow. Kopyczyńce, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja „A“, Nr. 79440. (3—2)

Hucał Aleksander z Kociubiniec pow. Kopyczyńce, unieważnia skradziony dowód tożsamości konia Ser a „A“, Nr. 86400. (3—2)

Błażko Wasyl ze Złoczówki pow. Brzeżany, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja „A“, Nr. 115393.

Bodnaruk Onufry z Chudyjowiec pow. Borszczów, unieważnia skradziony dowód tożsamości konia Serja „B“, Nr. 549991.

Moszkowicz Mozes, handlarz koni w Załoźcach, unieważnia zgubiony dnia 5 września 1930 r. dowód tożsamości konia Serja „C“, Nr. 799832, Kat. „N“, wydany przez Rejonowego Inspektora koni w Krzemieńcu.

Białowus Ołeksa (Aleksander) ze Szył, powiat Zbaraż, unieważnia skradziony dowód tożsamości konia Serja „A“ Nr. 211885, wydany przez Rejonowego Inspektora koni w Tarnopolu.

Szczur Grzegorz z Hołhocz, pow. Podhajce, unieważnia dowód tożsamości konia Serja „A“, Nr. 102164, Kat. „N“, zgubiony podczas jazdy do Podhajec.

Szczur Iwan, syn Fedia z Hołhocz, pow. Podhajce, unieważnia dowód tożsamości konia Serja „A“, Nr. 110616, Kat. „T“, zgubiony podczas jazdy do Podhajec.

Oryszczak Stefan z Kupczyniec, pow. Tarnopol, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja „A„, Nr. 169249.

Dustanowska Ołena, zamieszkała w Denysowie, pow. Tarnopol, unieważnia zgubione dowody tożsamości koni Serja „A“, Nr. 168607 i 16808.

Porożak Jan, zamieszkały w Denysowie, powiat Tarnopol, unieważnia zgubione dowody tożsamości koni Serja „A“, Nr. 168636 i 168637.

Zubań Andrzej z Monastyrka brodzkiego, pow. Brody, unieważnia skradzione dowody tożsamości koni Serja „A“, Nr. 21159 i 21160.

UWAGA: Do niniejszego numeru Dziennika Wojewódzkiego dołącza się dodatek p. t. „Zwalczanie pomoru — zarazy świń na obszarze Województwa Tarnopolskiego“.

Adres Redakcji i Administracji: „Tarnopolski Dziennik Wojewódzki“ Tarnopol, Urząd Wojewódzki, ul. 29-go Listopada 4. Nr. telefonu Redakcji i Administracji 23 i 125.

Prenumerata Dziennika Wojewódzkiego wynosi od 1 stycznia 1930 roku 4 zł. kwartalnie lub 16 zł. rocznie. Cena pojedynczego egzemplarza 1 złoty.

„Tarnopolski Dziennik Wojewódzki“ przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj.

Cena ogłoszeń: drobne za wyraz 10 groszy — najmniej 3 złote.

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 30637 i potwierdzenia wpłaty nadsyłać do Administracji „Tarnopolskiego Dziennika Wojewódzkiego“.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.

Załącznik do Tarnopolskiego Dziennika Wojewódzkiego

Nr. 16 z dnia 1 listopada 1930 r.

Zwalczanie pomoru-zarazy świń na obszarze Województwa Tarnopolskiego.

Pomór i zaraza świń są to choroby zaraźliwe, którym ulegają świnie bez względu na wiek i rasę. Zarazę świń wywołuje swoisty zarazek, zaś zarazek pomoru świń nie jest dotychczas znany. Zakażenie następuje przez bezpośrednie zetknięcie się świń zdrowych z choremi lub rzekomo wyzdrowiałemi, które jeszcze rozsiewają zarazek, jak również za pośrednictwem osób, karmy i przedmiotów zanieczyszczonych wydzielinami i wydalinami sztuk chorych.

Szerzeniu się pomoru i zarazy świń sprzyja handlowy obrót świniami, a przedewszystkiem mięsem chorych świń, wspólne pastwiska, kałuże, koryta i t. d.

Z początkiem roku 1928 ujawniono pierwsze ogniska tej zarazy w jednej gminie powiatu borszczowskiego, zawleczonej prawdopodobnie z za Zbrucza, którą w zarodku stłumiono li tylko przez wybicie wszystkich świń chorych i podejrzanych o zarazę oraz przez następne wykonanie dezynfekcji zagród w całej gminie.

Rezultatem tej energicznej akcji było, że stosując powyższe wybijanie świń, nie dopuszczono do rozszerzenia się pomoru w powiecie, względnie do jego rozwleczenia do sąsiednich powiatów. Cały obszar naszego Województwa był temsamem wolny od tej zarazy do końca roku 1928, t. j. do czasu masowego zawlekania pomoru i zarazy świń z zapowietrzonych powiatów Województwa Wołyńskiego, sąsiadujących z północną częścią Małopolski Wschodniej, przez ożywiony wolny handel nierogacizną, a w szczególności prosiętami hodowlanemi, które były nabywane po tańszych cenach.

Jako dalszą przyczynę groźnego rozszerzenia się tej zarazy na terenie tut. Województwa należy nadmienić:

1) prowadzenie handlu domokrążnego nierogacizną,

2) wykonywanie kastracji świń przez osoby, nie będące lekarzami weter.,

3) ubój świń przeznaczonych do spożycia we własnem gospodarstwie domowem, bez poprzedniego urzędowego badania przez powołane do tego organa.

Przebieg pomoru-zarazy świń na obszarze tut. Województwa w latach od r. 1928 do października 1930 przedstawia się następująco:

Rok 1928:

L. p.	POWIAT	Ilość zapowietrzonych: gmin	Ilość zapowietrzonych: zagród	W tem nierogacizny w zapowietrzonych zagrodach	Zachorowało	Padło	Zabito: chorych	Zabito: podejrzanych o zarazę	Zabito: podejrzanych o zarażenie się
1	Borszczów	1	193	423	42	38	4	22	359
	Razem	1	193	423	42	38	4	22	359

Rok 1929:

L. p.	POWIAT	gmin	zagród	W tem nierogacizny w zapowietrzonych zagrodach	Zachorowało	Padło	chorych	zarazę	zarażenie się
1	Brody	2	7	14	11	3	8	—	3
2	Kopyczyńce	1	2	3	2	2	—	1	—
3	Radziechów	1	1	4	1	1	—	2	1
4	Skałat	7	25	140	53	41	12	42	45
5	Tarnopol	1	1	3	1	1	—	2	—
6	Zbaraz	1	1	1	1	1	—	—	—
7	Zborów	1	1	2	1	1	—	1	—
8	Złoczów	6	22	57	42	31	11	9	6
	Razem	20	60	224	112	81	31	57	55

Rok 1930:

L. p.	POWIAT	Ilość zapowietrzonych		W tem nierogacizny w zapowietrzonych zagrodach	Zachorowało	Padło	Zabito		
								podejrzanych o	
		gmin	zagród				chorych	zarazę	zarażenie się
1	Brody	45	186	384	243	111	132	—	81
2	Brzeżany	10	34	87	57	18	39	—	10
3	Buczacz	2	5	24	2	2	—	—	22
4	Czortków	4	4	136	32	32	—	—	85
5	Kamionka str.	10	14	107	23	8	15	—	32
6	Kopyczyńce	3	27	47	31	10	21	—	13
7	Podhajce	7	11	45	24	6	18	—	16
8	Przemyślany	6	9	28	16	9	7	—	9
9	Radziechów	35	87	159	85	27	58	—	16
10	Skałat	23	68	497	93	69	24	—	144
11	Tarnopol	4	11	29	18	7	11	—	5
12	Trembowla	12	38	208	65	20	45	—	53
13	Zbaraż	27	84	255	109	50	59	—	64
14	Zborów	13	39	105	56	17	39	—	—
15	Złoczów	27	45	70	51	24	27	6	13
	Razem	228	662	2181	905	410	495	6	563

Z powyższych zestawień wynika, że w roku 1929 zaraza ta nawiedziła w pierwszym rzędzie tut. powiaty graniczące z powiatami Województwa Wołyńskiego i rozszerzając się na dalsze powiaty spowodowała spustoszenia w cennym materjale zarodowym i straty ekonomiczne wśród hodowców. Charakterystycznem zjawiskiem o przebiegu tej zarazy wspomnieć należy, że w porze zimowej sprawdzano przeważnie wypadki zarazy świń ze zmianami anatomo-patalogicznemi w przewodzie oddechowym, podczas gdy w porze letniej pomór świń wśród objawów i zmian chorobowych ze strony przewodu pokarmowego.

Rozporządzeniem tut. z dnia 11 kwietnia 1930 L. Rol. 1136 ujęto bardzo energicznie całą akcję zwalczania tej zarazy — zarządzając w pierwszym rzędzie wybijanie sztuk chorych i podejrzanych o te choroby oraz ograniczenie obrotu temi zwierzętami przez zakaz prowadzenia handlu domokrążnego nierogacizną. Niezależnie od tego zarządzono na czas trwania niebezpieczeństwa rozszerzenia się tej zarazy, urzędowe badanie zwierząt przeznaczonych do spożycia we własnem gospodarstwie domowem.

Do powyżej powołanego rozporządzenia wydano również pouczenie o objawach chorobowych, zwracając zarazem uwagę, jak w myśl obowiązujących przepisów właściciele postąpić mają w razie zachorowania świń wśród objawów wzbudzających podejrzenie tej zarazy. W pewnych wypadkach stosowano z urzędu szczepienia ochronne w zapowietrzonych i zagrożonych zagrodach, które jednak nie dawały zadawalniających wyników.

Dzięki powyższym energicznym zarządzeniom zlikwidowano w roku bieżącym pomór i zarazę świń we wszystkich wyżej wyszczególnionych powiatach, występujące zaś tu i ówdzie jeszcze pojedyncze ogniska zostają natychmiast w zarodku stłumiane.

Również wspomnieć należy, że do skutecznej walki z pomorem przyczynili się w pierwszym rzędzie ustanowieni kierownicy akcji tłumienia tej zarazy oraz powiatowi lekarze weter. dotyczących powiatów i zaproszeni do tej czynności samorządowi lekarze weter., którzy nie szczędząc trudów wśród ciężkich warunków atmosferycznych w porze jesiennej i zimowej, jakoteż złego stanu dróg komunikacyjnych zmuszeni byli niejednokrotnie wykonywać czynności służbowe, przekraczające ich siły fizyczne z narażeniem własnego zdrowia.

Zaraza ta nie byłaby się w tak zastraszający sposób rozszerzyła, gdyby ludność w zrozumieniu swego własnego interesu i ogółu, wcześniej była stanęła do współpracy z organ. weter. i donosiła każdorazowo powołanym władzom o zachorowaniu względnie padaniu świń wśród objawów wzbudzających podejrzenie pomoru-zarazy świń i nie pomijała zarządzeń ograniczających obrót handlowy nierogacizną w zagrodach i obszarach zapowietrzonych. Za wybite z urzędu i ewentualnie padłe zwierzęta Skarb Państwa wypłacił dotychczas prawie wszystkim interesowanym w ramach obowiązujących przepisów należne odszkodowanie i zapomogi w kwocie około 200.000 zł.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera 6